Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 248. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 31-го ЖОВТНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 31, 1979 No. 248. VOL. LXXXVI.

ПАСТОР ГЕОРГІЙ ВІНС ПРОМОВЛЯВ НА 38-ІЙ КОНВЕНЦІЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ РАДИ ХРИСТИЯНСЬКИХ ЦЕРКОВ

Сиракюзи, Н. Й. — „Бог і країна" — це було гасло 38-ої конвенції Американської Ради Християнських Церков, яка відбувалася в днях 23-25 жовтня в місті Сиракюзи, Н. Й. Головним промовцем на цій конвенції був недавно виселений з Совєтського „раю", борець за права Віри Христової, секретар Ради Церков Євангельських Християн Баптистів, пастор Георгій Вінс.

Пастор Вінс у своїй палкій промові розповів американським слухачам про переслідування і страждання християн в Совєтському Союзі взагалі, а в Україні зокрема. Він твердив, що активних віруючих у Бога всіх деномінацій і церков безбожники жорстоко переслідують: вони переслідують католиків, православних, п'ятдесятників, визнавців Мойсеєвої релігії, магометан, але найбільших знущань зазнає баптистська Церква об'єднана в Раді Церков Євангельських Християн Баптистів, бо вона хоробро виступає проти несправедливого совєтського законодавства про культи і сміливо домагається волі сумління, прав Церкви і цілковитого відокремлення держави від Церкви і Церкви від держави.

„Тоді, коли вороги правди поширюють вістки про полегшення для віруючих в Совєтському Союзі, насправді переслідування активних християн посилюються" — твердив головний промовець. Від другої половини червня цього року, цебто після зустрічі президента Картера з Брежнєвим, переслідування віруючих у Бога значно посилилось. Уживається нову і до цього часу не застосовану методу навіть в Совєтському Союзі — методу затроювання віруючих у Бога. Це мало місце в Західній Україні.

Свої твердження пастор Вінс підсилював доведеними фактами. Дня 29-го червня в Кіровограді заарештовано Івана Яковича Антонова і його обвинувачують у такому „злочині", як „дармоїдство", тоді коли ввесь Совєтський Союз кишить від неробів — безбожних пропагандистів, які живуть на рахунок тяжкої праці чесних християн. Пастор Іван Антонов є пресвітером церкви і тяжко працює як служитель слова Божого.

У місті Лисичанське, Ворошиловградської области, міліція відібрала сина від Галини Івашури тільки тому, що вона віруюча в Бога. Дня 2-го липня КҐБ застосувало моральний терор над сином відомої християнки Галини Ритикової, муж якої у в'язниці. 18-го липня в 5:30 вечора міліція й військовики напали на дітей віруючих біля Кажушки, Гомельської области. У Західній Україні затроєно родину віруючих, а в місті Горловці, Донецької области, застосовується тяжкі репресії до Федора Гордієнка, пресвітера Горловської церкви. Це тільки кілька з багатьох фактів посилення знущань над віруючими в Бога.

Промова пастора Вінса повністю була передана через американську радіовисильну й її мали нагоду почути сотки тисяч американців, які тепер дуже цікавляться життям за залізною завісою. У додатку, пастор Вінс мав півгодинне інтерв'ю в четвер на льокальній радіостанції, під час якого він інформував про насилля над віруючими в Бога в СССР.

Промову пастора Георгія Вінса перекладав на англійську мову д-р Микола Брич, який разом із пастором Олексою Гарбузюком репрезентував Всеукраїнське -Євангельське-Баптистське рить небагато,але спостере-

Пастор Георгій Вінс добре інформує вільний світ про терор, який завжди існував і тепер посилюється в Совєтському Союзі. Сам він — людина не тільки глибоко побожна, але дуже скромна й про себе й свої страждання за віру говорить небагато, але спостережливі американські лідери побачили його глибокі переконання віри, сильну посвяту, міцну волю, християнську хоробрість і тому під час цієї конвенції президент Ради Церков, пастор Елдон Г. Полс, в імені всього Собору Церков нагородив пастора Георгія Вінса грамотою хоробрости за його стійкість і боротьбу за Віру Христову, за права Церкви і права людини. Українські віруючі тішаться цим признанням і високим відзначенням їхнього церковного діяча.

Надія Вінс, дружина пастора, яка добре володіє англійською мовою, промовляла до жіноцтва під час обіду й розповіла про долю жінок пресвітерів і церковних служителів, які переслідувані в Совєтському Союзі за Слово Боже і за свідчення Ісуса Христа.

У виступах Георгія й Надії Вінсів було видно, що в них на першому місці Бог, але й воля і батьківщина займають також поважне місце в їхніх серцях.

ПОЛЬСЬКІ ДИСИДЕНТИ РЕАҐУЮТЬ НА ЗАСУДИ В ПРАЗІ

Варшава. — Засудження 6-ох чехо-словацьких оборонців прав людини в Празі викликали несподіваний відгук серед польських дисидентів. Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" звітував з польської столиці, що в день вироку для дисидентів в Празі, 16 польських студентів намагалися протестувати перед чехо-словацьким Культурним Центром у Варшаві, але міліція розігнала їх, придержуючи кількох на короткий час.

Два тижні раніше група відомих польських дисидентів зорганізувала голодівку, яка тривала цілий тиждень в церкві св. Хреста, але міліція не втручалася в цю справу.

Празький судовий процес викликав гостру критику в ЗСА, Франції, Британії, Швеції та навіть в газетах західньоевропейських комуністичних партій. У Польщі офіціоз комуністичного уряду, „Трибуна Люду", помістила тільки коротке звідомлення. Крім СССР, Польща та Чехо-Словаччина є єдиними державами комуністичного бльоку, де існують добре зорганізовані дисидентські рухи. Тоді коли уряд Чехо-Словаччини накладає тяжкі кари на дисидентів, польські комуністичні власті покищо здержуються від репресій, які могли б викликати поважну протиурядову реакцію в часі загального незадоволення з економічного стану країни.

Тому дисиденти в Польщі мають рідку нагоду розповсюднювати дисидентську літературу, включно з часописом „Роботнік",який виходить 20,000 тиражем. В останніх 11 місяцях польські дисиденти зорганізували три нові демонстрації, без дозволу уряду. Під час масового зібрання 31-го липня багато промовців виголосили протисовєтські заяви та навіть пропозицію поставити пам'ятник в честь польської армії за перемогу над совєтськими військами в 1920 році.

Рівнож на недозволеному зібранні 1-го вересня ц. р. на „Площі Перемоги" у Варшаві понад 3,000 учасників одобрили створення нової партії, а учасники несли великі транспаранти з написами „Конфедерація Незалежної Польщі: Наша ціль — Воля й Незалежність".

Нова партія, знана під ініціялами як КПН, пропагує між іншим, усунення комуністичного режиму. Партія також розповсюднює летючки та обіцяє ставити своїх кандидатів при наступних виборах.

Одначе, згідно з поглядами коментаторів, нова партія має тільки символічне значення і ледве чи вона зможе розвинути будь-яку конкретну політичну діяльність.

Польський дисидентський рух складається з різних груп,з яких деякі є дуже одверті у своїй протиурядовій програмі, як наприклад КПН, існування якої було б цілком неможливе, в будь-якій іншій комуністичній державі. Отже толерантність польського режиму пояснюють тим, що гостріші виступи чи арешти дисидентів можуть викликати протисовєтське заворушення в Польщі.

Папа згадує про засуди в Празі

Рим, Італія. — Папа Іван Павло II, промовляючи до прочан на площі св. Петра у неділю, 28-го жовтня, згадав про засуд шістьох чехословацьких дисидентів, заявляючи, що він „не може бути обоятним до відгомону, що його викликав суд у Празі у нашій улюбленій Чехо-Словаччині — в цілому світі".

Наголошуючи питання прав людини, Папа у дальшому звернувся до урядів Арґентини й Чіле з вимогою, щоб вони вияснили „болючу проблему" пропавших осіб і політичних в'язнів, пригадуючи, що ці уряди зобов'язались раніше до такого вияснення.

Кілька днів раніше Папа видав 100-сторінкове „Апостольське Послання", в якому стверджує невід'ємне право Церкви навчати релігії тих, які охочі її вивчати. Папа Іван Павло II критикував уряди держав, які нарушують право людини на релігійне навчання. Хоча Папа не згадував жадної країни поіменно, то з ватиканських кіл підтверджують, що критика була в першу чергу звернена проти урядів комуністичних держав.

У міжчасі, Міжнародна Амнестія подала до відома, що робитиме всі можливі старання в справі звільнення шістьох засуджених чехословацьких дисидентів та чотирьох інших, які перебувають під арештом. Їх усіх Міжнародна Амнестія адоптувала як „в'язнів сумління".

Виставка творів проф. П. Мегика та ювілейний бенкет

Філядельфія, Па. — Із нагоди 80-річчя артиста-маляра, проф. Петра Мегика відбудеться ретроспективна образотворча виставка його праць, відкриття якої відбудеться 17-го листопада ц. р., тут у приміщеннях Мистецької Студії при 2322 Попляр вулиці, і яка триватиме до 1-го грудня.

У суботу, 24-го листопада, в 6-ій год. вечора для вшанування цього мистця відбудеться ювілейний бенкет в авдиторії Менор Джуньйор коледжу в Дженкінтавні, Па., при Факс Чейс Ровд. Квитки на бенкет можна одержати в п. Зелінського, телефонуючи на число: РОЗ -3632.

У Ню Йорку відбудеться Листопадова Академія

Ню Йорк, Н. Й. — Стараннями Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Великого Ню Йорку та Метрополітального Відділу УККА, у неділю, 4-го листопада ц. р., о год. 3:30 по полудні, тут у залі середньої школи Стайвезант при 15-ій вулиці між 1-ою і 2-ою евенями відбудеться Листопадова Академія.

У програмі цієї імпрези: відкриття, що його довершить інж. Є. Івашків; святочна промова, що її виголосить проф. д-р І. Головінський; рецитація у виконанні д-ра А. Лозинського; сольоспів — сопрано Ія Мацюк-Грицай при акомпаньяменті М. Баслядинської та виступ хору „Прометей" із Філядельфії, Па., під орудою диригента М. Длябоги і при фортепіяновому супроводі І. Пелех.

Цього ж дня у передполудневих годинах, Листопадову Академію попередять в українських церквах у Ню Йорку Богослужби в наміренні Українського Народу та Панахиди за Поляглих Героїв.

Вступ на Листопадову Академію вільний для молоді до 15 років. Перепродаж квитків у крамницях „Арка", „Еко" і при касі.

Д-Р ОЛЕГ ГОРНИКЕВИЧ ОТРИМАВ ВИСОКУ НАУКОВУ НАГОРОДУ

Д-р Олег Горникевич (у ясному убранні), під час вручування нагороди в Ізраїльському парляменті в Єрусалимі. На стінах килими за проєктами Марка Шагаля.

(ВГ). — Д-р Олег Горникевич, директор Інституту Біохемічної Фармакології Віденського Університету, отримав, разом з двома іншими науковцями — д-ром Роджером Сперрі з каліфорнії і д-ром Орвідом Карлсоном з Готенбурґу у Швеції, медичну нагороду Фундації Вольфа в сумі 100, 000 долярів за свої піонерські досліди над хворобами мозку, які довели до винайдення ліку на хворобу Паркінсона, Нагороду, яку признало міжнародне жюрі, в склад якого входило

(Закінчення на стор. 4)

МИТРОПОЛИТ-НОМІНАТ М. ЛЮБАЧІВСЬКИЙ ЗАПРОШУЄ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА ВЗЯТИ УЧАСТЬ В ХІРОТОНІЇ

Філядельфія. — Внизу друкуємо український переклад телеграми Митрополита-номіната Мирослава Любачівського до Патріярха Йосифа, яка була вислана 29-го жовтня ц. р.:

**„До Його Блаженства
Верховного Архиєпископа
і Кардинала Йосифа Сліпого,
Palazzina del Arciprette,
Citta del Vaticano.**

**Ваше Блаженство!
Я смиренно прошу Ваше Блаженство взяти участь у хіротонії, яку довершить Святіший Отець 12-го листопада 1979 року в 5-ій год. увечері в Сикстинській каплиці.**

**о. прелат Мирослав І. Любачівський
Митрополит-номінат"**

ГУА ҐУОФЕНҐ ВІДВІДУЄ ВЕЛИКУ БРИТАНІЮ

Прем'єр Марґарет Тачер і китайський лідер Гуа Ґуофенг

Лондон, Англія. — Гуа Ґуофенг, прем'єр-міністер і голова Комуністичної партії Китайської Народної Республіки, прибув сюди в неділю, 28-го жовтня, на шістьденні відвідини, які включатимуть формальні зустрічі з прем'єр-міністром Марґаретою Тачер, наради з представниками економічного сектора та церемоніяльну зустріч з королевою Єлисаветою II.

Вітаючи Гуа на летовищі, прем'єр Тачер вказала на важливість відносин поміж Великою Британією і КНР, висловлюючи задоволення з їхньо швидкого поширення на різні ділянки спільного зацікавлення.

„Я є певна, що ваші відвідини причиняться до ще більшого покращання наших відносин", — заявила п-і Тачер.

Відповідаючи на привітання, Гуа висловив сподівання, що його розмови з п-і Тачер „матимуть позитивні наслідки", а його відвідини причиняться „до справи миру в світі". Він сказав, що уряд КНР завжди уважав, що Західня Европа мусить відіграти важливу ролю в обороні світового миру.

У привітанні Гуа вистерігався будь-яких критичних натяків в сторону Совєтського Союзу,як він це зробив під час перебування в Західній Німеччині минулого тижня, де він згадував про „агресію геґемонізму". Ці слова, як відомо, офіційні речники і преса КНР вживає виключно у відношенні до Совєтського Союзу. Політичні спостерігачі здогадуються, що Гуа не промине й цієї нагоди, щоб висловитись критично проти Москви, тим більше, що п-і Тачер є відома із своїх антикомуністичних поглядів.

ЗСА обвинувачують Москву за авантюризм В'єтнаму

Куаля Люмпур, Маляйзія. — Ричард Голбрук, асистент державного секретаря в справах Східньої Азії, заявив тут в неділю, 28-го жовтня, що Совєтський Союз є відповідальний за авантюризм В'єтнаму у відношенні до сусідніх країн.

Згідно з твердженням Голбрука, В'єтнам майже вповні залежний від СССР під кожним оглядом і тому Москва є відповідальна за політику й відношення В'єтнаму до інших країн. Головними перешкодами у нормалізації відносин поміж Вашінгтоном і Ганоєм, — заявив Голбрук, — є справа втікачів з В'єтнаму та його встрявання у внутрішні справи Камбоджі. ЗСА не можуть визнати теперішнього уряду Камбоджі під проводом Генга Самріна, бо він встановлений при наявній інтервенції В'єтнаму.

Палестинці визнають Ізраїль — заявляє Крайський

Вашінгтон. — Австрійський канцлер Бруно Крайський заявив, що він переконаний, що Палестинська Визвольна Організація (ПВО) готова визнати Ізраїль в заміну за визнання палестинських національних прав ізраїльським урядом.

Канцлер Крайський, який минулого літа прийняв на офіційній авдієнції палестинського лідера Ясіра Арафата, сказав, що ПВО домагається палестинської держави на землях на західньому побережжі ріки Йордан і біля міста Гази, які є тепер під ізраїльською окупацією. Ізраїль годиться тільки на певну форму автономії для палестинців.

Не зважаючи на те, що палестинські домагання повної незалежности Ізраїль відкинув, Крайський настоює на конечність дальших переговорів. Він пригадав, що ще в 1974 р. він твердив, що Ізраїль та Єгипет прийдуть до порозуміння і це сталося.

Крайський прибув до Вашінгтону з нагоди виступу в Кеннеді Сентер Віденської

(Закінчення на стор. 3)

ДАЛЬШІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ В УКРАЇНІ І НА ЗАСЛАННІ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Петро і Василь Січко, арештовані 5-го липня ц. р. в Долині Івано-Франківської области, перебувають у слідчому ізоляторі Львівського КҐБ вже від липня. Ще перед арештом, у травні ц. р. вони одержали „попередження" прокуратури. Претекстом „попередження" і пізнішого арешту був їхній виступ на похороні Володимира Івасюка на Личаківському цвинтарі у Львові в травні ц. р. Василя Січка взяли на експертизу до психіятричної лікарні. Ще в січні 1978 року його два тижні тримали на психіятричному відділі Івано-Франківської лікарні. Тепер є серйозні побоювання, що його хочуть запроторити до „психушки". Січків обвинувачують за статтею 62 КК УССР („антирадянська пропаґанда й агітація"). Слідство провадить Іванов.

Петро Січко, 1926 року народження, батько трьох дітей (Василя, Володимира й Оксани). Вперше був арештований в 1947 році за здогадне створення підпільної студентської організації в Чернівецькому університеті п. н. „Організація борців за свобідну Україну". Смертний присуд замінено йому тоді на 25 років, з яких він відсидів 10 років.

Василь Січко, 1956 року народження, був студентом журналістики в Київському університеті. В 1977 році його усунено з університету за відмову співпрацювати з КҐБ. Від того часу він почав робити старання про виїзд на Захід.

Надійшли теж вістки, що здоров'я Івана Геля погіршилося і зокрема, що у нього прогресує атрофія мускулів лівої руки. Він не володіє вже пальцями. Тепер він перебуває в таборовій лікарні в Мордовії. Свій засуд 10 років таборів і 5 років заслання — він відбуває в таборі особливого режиму (431120 Мордовская АССР, п/о Сосновка, Учр. ЖХ 385 /1-6).

І. Гель, 1937 року народження, вперше був арештований в 1965 році за „антирадянську агітацію і пропаганду", коли він був на 6-му курсі історичного факультету Львівського університету. Трирічний засуд він відбув у таборі суворого режиму в Мордовії. Після звільнення йому не дозволили продовжувати студій. Вдруге його арештували 12-го січня 1972 року.

Святослав Чорновіл переїхав у жовтні до Ньюрби з Чаппанди, де він працював фізично, помимо поганого стану здоров'я. У серпні 1979 року спеціяльна медична комісія „визнала" його „знову вповні здоровим" і відмовилась рекомендувати його на легшу роботу.

Отець Т. Лончина доповідав про католиків в Україні

Філядельфія, Па. — У Філії УКУ у Філядельфії продовжується курс про „Рух спротиву в Україні". Цього тижня, 23-го жовтня, викладав о. Тарас Р. Лончина, завідатель Філії, на тему: „Українці-католики в дисидентському русі", і говорив про події в 1960-их і 1970-их роках.

В першому випуску самвидавного журналу „Український Вісник" (1970 р.) є заява греко-католицького священика Григорія Будзинського, написана 25-го березня 1966 року, до генерального прокурора СССР в Москві. В ній о. Будзинський подав докази релігійного переслідування і національної дискримінації греко-католиків у Західній Україні. Там же ж (в УВ) появилася також стаття п. н. „Дещо про свободу совісти", в якій є опис переслідування українців католиків в роках 1968-1969.

Отець Лончина назвав прізвища понад 30 католицьких священиків із різних самвидавних документів, які зазнали переслідування. У самому Львові, 18-го жовтня 1968-го року, був обшук 11-греко-католицьких священиків, між ними і Єпископа В. Величковського та о. П. Городецького, яких пізніше арештовано. Згадав отець доповідач також про о. Р. Бахталовського з Коломиї та про п. Й. Гірняка зі Станиславівщини, останній помер цього року (див. „Свобода", 16-го жовтня 1979).

Окремо була згадка про численних віруючих католиків, які обороняли своїх священиків від побиття та арештів, як також захищали свої церкви від знищення чи перетворення їх у склад зерна або мінеральних добрив. За такі противи деяких українців католиків засуджували на кілька років таборового ув'язнення.

Були випадки вже від 1956-57 років, сказав о. Лончина, де віруючі католики старалися про леґалізацію своїх католицьких церков, згідно із совєтськими законами. Ішли петиції до Києва чи до Москви: із села Мшани; із села Хоросниці; в 1972 році із Стрия з 180 підписами; а в 1973 році український католицький священик Володимир Прокопів (з Литви) особисто поїхав з делеґацією католиків Львівської области до Москви з петицією з 12,000 підписами про віднову Української Католицької Церкви.

Отець Лончина говорив

(Закінчення на стор. 3)

Виставка картин Анатоля Коломийця

Ню Йорк (Н. С-а). — Минулої неділі, 28-го жовтня ц. р., у ґалерії Об'єднання Мистців Українців в Америці відбулося відкриття виставки картин Анатоля Коломийця. Виставку відкрили Слава Рубель з рамени організаторів Пластового Племени „Перші Стежі" та голова ОМУА скульптор Михайло Черешньовський.

У ґалерії ОМУА виставлено 44 картини мистця; виставка відкрита на протязі цього тижня до 4-го листопада. Відвідувати виставку можна буде кожного дня від год. 6-8-ої вечора; в суботи і неділі від 2-6-ої вечора.

Анатоль Коломиєць народився у 1927 році в Україні. Мистецькі студії закінчив у Бельгії, в місті Ліж (від 1948 до 1952 р. — студії в Інституті Св. Луки, від 1952 до 1953 р. — Королівська Мистецька Академія). — Приїхавши до Америки у 1954 р., поселився у Чікаґо. Бере живу участь в американських та українських виставках. Був співосновником української мистецької групи „Моноліт". Крім декількох розмальованих іконостасів, понад триста п'ятдесят його творів знаходяться у приватних колекціях і установах в Австралії, Бельгії, Англії, Франції, Америці та Канаді. Індивідуальні виставки відбулися в Чікаґо, Детройті, Клівленді, Вашінгтоні, Філядельфії, Торонто і Ню Йорку. Це є дванадцята виставка. А.Коломиєць працює в Нюман Студіо у відділі реклям для газет „Сан Таймс" та „Трібюн" в Чікаґо.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily exept Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Расова ворожнеча

У минулому тижні за білого дня якийсь молодий чорний мужчина підійшов у дільниці Бруклин в Ню Йорку до 67-літнього рабіна Девіда Окінова, вихопив йому з рук невеличку торбу і вбив одним пострілом з револьвера. У торбі находилися тільки молитовний одяг рабіна і дрібні предмети, зв'язані з жидівською релігією. Тому загал жидівських мешканців у Ню Йорку не вірить, що це був „звичайний грабіжницький злочин", як його характеризують провідники чорної меншини у тій нюйоркській дільниці. Суперечки й вуличні зудари між тамошніми чорними і жидівськими мешканцями траплялися там вже нераз. Жидівська громада у Бруклині тим більше огірчена, що посадником в Ню Йорку є чейже Едвард Кач, який ніколи не скривав свого жидівського роду. Жидівські провідники у Бруклині у передаваних через телебачення заявах закинули посадникові Качеві, що він не дає достатньої поліційної охорони жидівській громаді у Бруклині та що не прибув на похорон вбитого рабіна. Зі свого боку посадник Кач, натаврувавши найгостріше те безглузде вбивство, обурився теж проти жидівських діячів, які, мовляв, з політичних причин використовують таку трагічну нагоду для кампанії проти нього...

Очевидно, не йдеться про вбивство однієї особи, хоч воно безглузде й обурливе, тим паче, що в даному випадку рабін Окінов, пережив совєтський концтабір в Сибірі, але знайшов смерть на вулиці Ню Йорку. Йдеться про цікаве явище расової ворожнечі: з одного боку жидівські діячі закидають американським муринам антисемітизм, по другому ж боці муринські діячі закидають жидам білу расову ворожнечу. Ця взаємна ворожнеча вийшла далеко поза межі одної дільниці міста Ню Йорку. Ось на Близькому Сході гостювала недавно група видатних муринських діячів. Їхній лідер, пастор Джессі Джексон цілувався з головою арабських палестинських екстремістів Ясіром Арафатом і світлина з тієї сердечної зустрічі, яка появилася в американській пресі, до краю обурила жидівський загал. Зрештою, та подорож Джексона і маніфестація його солідарности з найбільш ворожою Ізраїлеві арабською організацією, тобто Палестинською Визвольною Організацією (ПВО), стрінула спротив також з боку деяких муринських провідників. Таким чином на тлі расової муринсько-жидівської ворожнечі прийшло до розколу всередині великої понад 25-мільйонової громади муринів в Америці.

Жидівська громада в ЗСА чисельно куди менша, бо нараховує тільки кругло 6 мільйонів душ. Проте куди сильніша політично, культурно й економічно, розпоряджаючи у великій мірі засобами масової інформації та маючи куди більші впливи на американську державну верхівку. Цікаво, що ця расова ворожнеча тепер сильніша за спільність ліберальної ідеології, яка лучить обидва табори — муринський і жидівський. Вони обидва були проти В'єтнамської війни, обидва є за найширші громадянські свободи й за якнайбільші державні видатки на внутрішні потреби громадян ЗСА, коштом поменшення видатків на оборонні цілі. Тому теж ще розмірно недавно, у 1960-их роках, існував одностайний муринський і жидівський фронт в ЗСА.

Ми, українці, принципово ворожі всякому расизмові. Ми принципово ворожі таким актам насильства, як убивство ні в чому невинних людей. Расова ворожнеча — це жалюгідний анахронізм. Расова ворожнеча тим більше жалюгідна, що вона відтягає увагу від найважливішої і найпершої сучасної проблеми, якою є загроза для всього вільного світу — отже і для всієї Америки і всіх її громадян — від московсько-большевицької імперії. Расова ворожнеча між муринською і жидівською громадами в ЗСА приносить велику радість Москві. Бо кожний заколот у світі, будь-де і будь-як він проявляється, це вода на млин комунізмові й московському імперіялізмові. Москва була і є центром антисемітизму. На превеликий жаль, делегація видатних жидівських діячів з ЗСА іде в Україну і складає в Бабиному ярі вінок із стрічкою з написами в кількох мовах — тільки не в українській. І муринські керівні діячі також не цікавляться долею народів в СССР. А втім, хто терпить від расизму й нарікає на расизм, повинен супроти інших народів, особливо поярмлених, ставитися прихильно, толерантно і справедливо.

ЗВЕРНЕННЯ ДО ВІРНИХ МИТРОПОЛИТА-НОМІНАТА МИРОСЛАВА І. ЛЮБАЧІВСЬКОГО

Дня 9 жовтня 1979.

Слава Ісусу Христу!

ДОРОГІ В ХРИСТІ БРАТТЯ Й СЕСТРИ!

Коли вже для багатьох людей моя номінація на Архиєпископа Філядельфійського й Митрополита для українців католиків у З'єднаних Стейтах Америки була великою несподіванкою, то вона для мене самого була може найбільшою. Кожен із нас, коли хоче бути щирим із самим собою і не лицеміритн, знає добре свої недоліки й немочі. Я також добре знаю мої власні й тому ніяк не сподівався такого високого покликання. Чому ж я прийняв його, коли почуваюсь таким невідповідним на це так відвічальне становище?

Відповіддю на те буде, що якраз у тих моїх недоліках і немочі я добачуюсь поклику й вибрання Божого. Уважаю, що Христос Спаситель хоче на моїй негідній особі виявити свою Божу силу. Бо коли вглянемо в нас самих і поглядом просвіченим Божою ласкою розглядатимемо нашу особу й життя, пізнаємо, що в нас і через нас діє всемогутній Бог Творець. Він то найперше покликав нас із нічевості до існування й у ньому своєю життєдайною силою нас постійно удержує, так що без Його піддержки ми не могли б ні одної хвилини існувати. Той сам Господь Бог співпрацює з кожним нашим рухом і словом, ба навіть без Його співпраці ми не могли б ані одної гадки, чи бажання повзяти. Тому я не опирався номінації святішого Отця Папи Римського, бо бачив у тому виразну волю Христа Господа, який устами свого представника тут на землі Івана Павла II Папи Римського, покликав мене негідного на те визначне становище.

Я свідомий величезної відвічальности перед Господом Богом, однак не жалуюся того, бо знаю, що коли Господь Бог мене немічного, бо вже 65-літнього покликав до того служіння, дасть ласку, силу й знання його сповнити. Я бо ніяк не старався про те достоїнство, але тепер уповаю на слова нашого Спасителя, що сказав: „Не ви мене вибрали, а я вибрав вас і призначив, щоб ви йшли й плід принесли, та щоб тривав ваш плід, а й щоб усе, що ви тільки просили б в Отця в ім'я моє дав вам" (Йо 15, 16) То ж віруючи сильно словам Господа нашого Ісуса Христа без страху й вагання піднімаюсь цього важкого діла — провадження Філядельфійської Архиєпархії помимо всіх перешкод, що їх „добрі люди" свідомо чи несвідомо ставляють і ставлятимуть під ноги, помимо великого браку священиків і дуже нечисленних нових покликань. Всю надію покладаю на Христа Господа, що Він у тій моїй немочі об'явить свою Божу силу, як про те запевняв св. Апостола Павла: „Досить тобі моєї ласки, бо сила моя найкраще об'являється в безсиллі" (2 Кор. 12, 9). Тому разом зі св. Павлом: „Чванитисьму моїми немочами, щоб у мені перебувала сила Христова" (2 Кор. 12, 9).

У правлінні Архиєпархією кермуватись дороговказами самого Господа Бога, тобто Його Десятьма Заповідями Божими, Заповідями Церковними й приказами чи вказівками представника Христового тут на землі святішого Отця Папи Римського, бо до нього в першу чергу Ісус Христос звернув оці свої слова: „Хто слухає вас, мене слухає; а хто гордує вами, гордує мною; а хто гордує мною, гордує тим, хто мене послав" (Лк 10, 16). А співбратів моїх священиків проситиму, щоби звертали мені увагу, коли б я відступив від тих Богом самим даних дороговказів.

Сподіюся, що Господь Бог, який покликає нас усіх працівників у своєму Божому винограднику, благословитиме наше спільне діло й воно при Його Божій помочі й проводі принесе обильні плоди. Ми знаємо добре, що коли перебуватимемо в злуці з Ісусом Христом, приноситимемо обильні плоди, як про те Він сам запевняє нас, кажучи: „Хто перебуває в мені, а я в ньому, той плід приносить щедро. Без мене ж ви нічого чинити не можете" (Йо. 15, 5). То ж закликаю Вас усіх співробітників Христових бути якнайтісніше злученими з Євхаристійним Ісусом, молитись щиро й усильно, а тоді успіх і поступ у нашій Українській Католицькій Церкві буде запевнений, нам бо помагатиме й нас вестиме всемогутній Христос Бог.

о. Прелат Мирослав Іван Любачівський, Архиєпископ-Номінат

І. Самійленко

ГАРЯЧА ПОРА У ВАШІНҐТОНІ І МОСКВІ

[2]

На цих фронтах вже оперує понад 40тис. кубинського війська та понад шістдесят тисяч військово-вишколених цивільних кадрів. Можна з певністю сказати, що Кастро, маючи понад 25 відсотків чорного населення на Кубі, вже зробив і робить те, чого не в силі зробити самій Москві в чорній Африці. Військо Кастра, близько 800 багнетів, стаціонує і на Близькому Сході, в Сирії. Кастро обіцяє своїх „добровольців", в разі потреби, і для сателіта Москви — В'єтнаму.

Зрозуміло, що вся ця авантура Кастра є авантурою Москви. Васал Кастро не відступить ні в Африці, ні деінде без дозволу кремлівського начальства. Але Кастру не досить три більйони долярів річної рекомпенсації від Москви, плюс тисячі т.зв. „дорадників". Він потрибує, і хоче, за віддану службу ще більше, включно з ґарантією своєї власної безпеки на Кубі.

Присутність Совєтського війська на острові Кастра є доказом того, що таку ґарантію Москва йому прибіцяла. Ось чому тяжко було сподіватись виводу совєтського війська з Куби. Ось чому Москва в переговорах з Вашінґтоном, застосовуючи різного роду крутійства, була до краю упертою.

Але помимо всього сказаного вище, Москва на смерть потрибує і вигідного для неї САЛТ II. Вона потрибує американської технології й хліба. Їй потрібні і „благоприятные" відносини з Вашінґтоном, особливо тепер, коли американсько-китайські відносини радикально змінились не на користь Москви. Тому, хоче хтось чи не хоче, — характер американсько-совєтських взаємин у майбутньому буде залежати від успіху, ґрунтовної ревізії, чи повного провалу ратифікації цього договору в Сенаті. Ось чому критика цього договору та опозиція до нього викликають у Москві таку несамовиту лють та шалену пропаганду проти т.зв. „розпалювачів війни" американського „імперіялізму".

Становище Вашінґтону до цього договору є двояке. Уряд ЗСА та його прибічники наполягають на ратифікацію цього договору. Вони, хоч і є свідомі того, що САЛТ II є далеко недосконалий, але ратифікація його, на їх думку, принаймні збереже „процес" дальших переговорів з Москвою, допоможе направити недоліки договору САЛТ I, а значить і САЛТ II, а головне підготовить ґрунт для майбутніх договорів САЛТ III і САЛТ IV. Уряд вірить, що розвідча служба ЗСА буде вистачальною для виявлення „більших порушень" САЛТ II совєтами.

Противники ж, чи критики САЛТ II доказують, що цей договір, в теперішньому його тексті, лише дасть можливість Москві до ще дальшої розбудови її нуклеарної переваги та заохотить її до різного роду провокацій, скритих і відкритих агресій, або й до першої нуклеарної атаки. На цій підставі більш рішучі критики вимагають цілковитого відхилення цього договору; другі ревізії його, а ще інші, що стоять близько до позиції уряду, пропонують негайно ратифікувати САЛТ II та ухвалити додаткові асигнації на розбудову збройних сил Америки, щоб вирівняти балянс сучасної стратегічної нуклеарної переваги совєтів.

Що ж у цей час відбувається в Москві? Спочатку, після заключення договору у Відні, вся совєтська й сателітна преса проголошує цей акт, як пише „Правда", „событием огромного исторического значения". Брежньов викликає до своїх кримських палаців намісників сателітних країн Східньої Европи, які „однодушно" вітають" цей договір, як „миролюбний крок" брежньовського Кремля. Після того скликається Центральний Комітет КПСС у Москві, який теж „однодушно" оцінює підписання „нового совєтсько-американського договору про обмеження стратегічних офензивних озброєнь", як „вопрос вопросов" сучасної міжнародної політики Совєтського Союзу.

Але з часу, коли в Сенаті ЗСА та в американській пресі піднялася різка критика цього договору, Москву охоплює несамовита лють. Москва всіми силами намагається представить світові слушну критику САЛТ II у Вашінґтоні, як політику „гострих зхваток між силами проґресу і реакції, боротьби між тими, хто виступає за мир і за розброєння, і тими, хто намагається підірвати відпруження, підбатожити гін озброєння, дестабілізувати порядок в різних районах плянети" („Правда", 8.19.1979). І як завжди: „мир і прогрес" — це СССР; „реакція і аґресія" — це „американський імперіялізм...".

Для цього Москва пускає в хід увесь свій арсенал тоталітарних засобів публічної інформації, включно з комуністичною й лівою пресою за кордоном. Вона не пропускає жадної нагоди публічного кворуму для засуду американських т.зв. „розпалювачів війни".

Для цієї пропаганди Москва спритно використовує Світовий Конгрес Міжнародної Асоціяції Політичних Наук, скликаний в Москві, на якому, по данним совєтської преси, прийняло участь 1,600 науковців з 58-ми країн світу.

(Продовження буде)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ
до українських журналістів Америки і Канади

В останньому часі спостерігаємо в праці нашої преси вільного світу тривожне явище, а саме появу тенденцій гостро критикувати діяльність наших Церков і нашого політичного й громадського життя.

Ці тенденції викликають шкідливі ферменти і непорозуміння в житті української спільноти та спричинюють загострення внутрішніх антагонізмів і боротьбу між українськими Церквами, політичними середовищами і внутрі громадськости. Деякі органи нашої преси, замість позитивно впливати на переконання і настрої в нашій спільноті, замість мобілізувати і координувати наші сили в усіх ділянках нашого многогранного життя в діяспорі, — неначе несвідомо помагають ворогові розкладати нас з нутра. Вони паралізують громадську працю, спричинюючи внутрішній роздор і заколот.

Не всі справи, не всі наші непорозуміння і внутрішні роздори й інші недоліки нашого життя надаються до оприлюднювання їх у пресі. Це не тільки не приносить нам ніякої користи, а навпаки, приносить нам багато лиха:

Не всі наші „бруди" слід публічно „прати" та виносити на денне світло — нам на сором і ганьбу, а ворогам на користь і злорадну втіху.

Ведімо себе достойно, намагаймося зрозуміти одні одних. Будьмо вирозумілі та толерантні супроти своїх опонентів. Не даваймо причини, щоб наші вороги називали нас народом незрілим до самостійности. Не помагаймо ворогам нищити нас нашими власними руками. Навчімось, врешті, розпізнавати ворожу пропаганду та її хитрі підступи; не дозволяймо зводити нас на манівці. Зокрема, будьмо вирозумілі до наших братів, що щасливо вирвалися з большевицького пекла у вільний світ, даймо їм можливість виявити себе й включитися в життя української спільноти у діяспорі.

Змагаймося за те, хто більше зробить добра Україні, а не за те, хто більше „виллє помий" на голову свого українського опонента. Критикувати багато легше, ніж працювати конструктивно для своєї спільноти.

Тому стараймося всіми силами привернути нашій пресі її основну ролю — бути виховником народу.

Адам Антонович

БІЛЬШЕ ТАКИХ РЕЦЕНЗІЙ!

Читачеві, який пильно слідкує за виданнями, що появляються на американському чи світовому книжковому ринку, приємно і цікаво було прочитати статтю-рецензію Марти Тарнавської під заголовком „Мемуари Леоніда Плюща", яка була поміщена у „Свободі" з кінцем вересня ц. р. Рецензія прецікава, вона читабельна — вікно у світ для шукаючого ока, переконливо заохочує до доброго друкованого слова. „Карнавал історії" робить на читача неабияке враження. Потрясає до глибини його умом, сколихує його громадське, історичне і політичне сумління. Авторка рецензії спостережлива і швидка — ділиться з читачем щиро і відважно думками про книгу, думками, які нуртують мабуть у кожного, хто уважно познайомився зі змістом „Карнавалу". Відчувається признання, навіть якоюсь мірою вдячність для авторки рецензії, яка ваші власні роздумування зуміла зібрати й передати майстерно, у притаманній для неї чіткій формі. Як і книга, рецензія написана „без хитрої мови" і за словами п-і Тарнавської — „безоглядна у своїй чесності зі собою, у своїй отвертій щирості. Варто було б помістити її в англійському перекладі у Вашому англомовному виданні „The Ukrainian Weekly". Книжка чекає на українського читача — з його допитливим умом, вона появилася відносно високим тиражем, її можна дістати в усіх публічних бібліотеках.

Якщо її у них ще немає, читач може домагатися, щоб книжку було закуплено. Адміністрація публічних бібліотек звичайно радо і уважливо прислуховується до бажання читачів.

Леся Стадниченко
Едінгтон, Па.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ТУІА

Ню Йорк, Н. Й. — У суботу, 17-го листопада ц. р. стараннями Головної Управи Товариства Українських Інженерів Америки, тут в Українському Інституті Америки відбудеться наукова конференція присвячена проблемам енерґії і русифікації України.

На цьому симпозіюмі виступлять визначні науковці, а між ними проф. д-р Марк Перах, який, як член Академії Наук УССР, виступав в обороні української мови і культури. Проф. Перах говоритиме на тему „Російська мова, як знаряддя колоніялізму Москви, зокрема в науці і техніці", а д-р Михайло Яримович виголосить доповідь про „Проблеми енерґії та їх розв'язки".

ПОЇЗДКА „ВІДЕНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ" ДО РИМУ

(1)

(Братство ім. св. В.М. Варвари у Відні). — Головною метою поїздки українського хору при церкві св. ВМ. Варвари у Відні під управою проф. Андрія Гнатишина та групи паломників парафії св. В.М. Варвари до Риму було: відспівання Св. Літургії у ватиканському радіо (передача головно на українські землі), записання Служби Божої у Ватиканській Радіостудії для видання грамофонних платівок, відсвяткування 40-річчя єпископської хіротонії Блаженнішого Патріярха й Кардинала Йосифа Сліпого та відспівання Служби Божої в соборі св. Софії з нагоди 10-річчя його посвячення. Крім хористів зголосилися також до участі тієї, так сказати б, прощі їхні рідні та наші парафіяни і австрійські приятелі в числі 87 осіб. Зорганізування поїздки передано ред. Борису Ямінському.

Як наша віденська парафія св. М.В. Варвари, так і представник українського відділу Ватиканського Радіо о. ректор Софрон Мудрий, ЧСВВ, відчули віддавна потребу платівок св. Літургії. О. ректор української папської колеґії св. Йосафата в Римі домовився з парохом української греко-католицької церкви св. В.М. Варвари у Відні о. шамбеляном д-ром Остгайм-Джеровичем та проф. Гнатишиним заспівати св. Літургію у ватиканському радіо 2-го вересня ц.р., а після наспівати її на стрічку для видання платівок.

Прочани виїхали поїздом з Відня у пятницю, 31-го серпня ц.р. увечорі і мали приїхати до Риму на другий день в полудневий час, однак з причини штрайку в Італії поїзд спізнився аж 5 годин. На римському двірці привітали нас о. ректор Софрон Мудрий, ЧСВВ і його заступник. У Римі замешкала одна частина нашої групи, головно хористи, в папській колеґії св. Йосафата, а друга — в пансіоні о. Тринітарів. Українська колеґія св. Йосафата, це гарний просторий дім збудований на вершку Джанікольо, одного з горбків Риму. Цей будинок був дар Папи Пія XI для українців, щоб у ньому виховувалися майбутні душпастирі. Тут, де проживає Владика Мирослав Марусин, є дуже приємні щиросердні настоятелі і сестри, які обслуговують весь дім, гомонить українська мова і панує український дух.

У неділю вранці, 2-го вересня виїхали прочани оглядати місто Рим і його околицю, як базиліку св. Павла з мозаїчними портретами всіх дотеперішніх Папів, катакомби св. Калікста, які на протязі перших віків були осередком життя християн, „Вія Апія Антіка", 2,000-річна головна дорога до Риму, та опинилися над морем в Остії, де й пообідали. В годині 4-ій по полудні о. ректор Мудрий, ЧСВВ, з участю хору св. В.М. Варвари, відправив Службу Божу в студії Радіо Ватикану. Вже надійшли вістки зі Львова та інших місцевостей про красу співу тієї передачі.

У понеділок вранці відспівано Службу Божу з Владикою Марусином і о. ректором в каплиці семінарії. Приїхав також о. шамбелян д-р Остгайм-Дзерович, який ще в неділю відправив Службу Божу для українців в Клягенфурті, столиці австрійської провінції Каринтії. Хор виїхав до ватиканської студії, де почалося наспівання Служби Божої на стрічку. Службу Божу співав о. ректор Мудрий, ЧСВВ, а диякону вали о. шамбелян д-р Остгайм-Дзерович та диякон Петро Костюк з Риму. Солістами в хорі були Люба й Ігор Гнатишин, Сільвія Отмар-Штайн, Борис Ямінський та д-р Ігор Тарко. По обіді під проводом диякона Костюка прочани перейшли вулицями Вічного Міста до Колізею, величезного стадіону-амфітеатру, який ще сьогодні своїми могутніми рештками показує нам силу колишньої староримської світової імперії. Оглянули „Форум Романум", політичний і громадський центр старого Риму, лук Константина і Тита і римську ратушу „Капітоль" та закінчили наше перше оглядання на пам'ятнику італійської держави. На вечері в семінарії був присутній Владика Марусин. Ред. Борис Ямінський, голова Союзу Українських Філателістів Австрії (СУФА) при тій нагоді передав о. ректорові Мудрому, ЧСВВ, почесному членові тієї ж організації філателістичний подарунок.

У вівторок, 4-го вересня хор працював до обіду в студіо. Після цього відбулася фотографія хору у ватиканському городі на фоні копули собору св. Петра. Після обіду віденська група зібралася на „П'яца Навона", щоб піти до Святих Сходів — за переказом вони мали бути перевезені з Єрусалиму до Риму; тими сходами вели Христа в день мук і смерти — та оглянули „Фонтану ді Треві" та „Еспанські Сходи". В тому часі делеґація СУФА вибралася двома автами в околицю альбанського озера, щоб скласти візиту Блаженнішому Патріярхові і Кардиналові Йосифові Сліпому, почесному президентові СУФА, який літом перебуває тут в оо. Студитів. Делеґацію СУФА очолив голова товариства ред. Борис Ямінський. З ним прийшли його заступники Любомир Мудрецький і проф. Андрій Гнатишин, касир Йосиф Понграц і члени Контрольної комісії д-р Александер Жупник, та співосновник товариства Едвард Штайнгаґен. Ігор Жупник зфотогрував цю зустріч. Голова СУФА ред. Ямінський вручив Патріярхові альбом з поштовими марками Австрії із релігійною тематикою, як малий подарунок від товариства та рівнож кольорову фотографію першої марки австрійської державної пошти з українською тематикою, яка показує ікону „Різдва Христового" з української грекокатолицької церкви св. В.М. Варвари у Відні і появиться 30-го листопада ц.р. У привітній, свобідній розмові перебули делеґати цілу годину в гостинній кімнаті Патріярха. Секретар Патріярха о. д-р Дацько потім показав делеґації усі забудування оо. Студитів з великим городом, які закупив Патріярх Йосиф.

У середу, 5-го вересня всі прочани зібралися, щоби побачити дальші пам'ятки двотисячної історії Христової Церкви, яка пережила і часи кривавого переслідування і часи тріюмфу. Ми перейшли ватиканські музеї й оглянули побіжно цю, на весь світ славну скарбницю мистецтва, якої мимо найкращої волі, за такий короткий час ніхто не зможе оглянути. Ми перейшли численні кімнати і ґалерії та побачили також великий образ, на якому видно також наших українських козаків, які в 1683-році допомогли визволити Відень від турецької облоги. Дещо довше ми затрималися у славній Сикстинській Каплиці, яка вся розмальована чудесними фресками Мікель-Анджельо. Звідтам перейшли скласти візиту голові Східньої Конгреґації Кардиналові Феліпе. Тут хор проспівав Херувимську пісню Бортнянського і многоліття на честь кардинала, який сердечними словами прийняв нашу групу. Радісно було стрінутися тут також з о. монсеньйором Меляником. Звідсіль попровадив нас наш парох о. шамбелян д-р Остгайм-Дзерович до базиліки св. Петра, найславнішої святині християнського світу. Храм св. Петра, це найбільший у цілому світі; вміститься в ньому яких 80,000 людей. Головний престіл стоїть над гробом апостола Петра. Бачимо багато інших престолів і 14 бічних каплиць, з яких деякі дорівнюють цілим нашим церквам, образи і різьби найславніших малярів і різьбарів роблять собор св. Петра неоціненою скарбницею релігійного мистецтва. Тут ми помолилися при тлінних останках св. Священомученика Йосафата, які приміщені під вівтарем св. Василія Великого. Як відомо, мощі св. Йосафата довгі літа спочивали в церкві св. В.М. Варвари у Відні. Втомлені тими всіми враженнями одні повернулися до пансіону, а інші до української семінарії на Джанікольо.

Того ж дня в год. 5-ій по обіді маса народу зібралася на площі св. Петра, де кожна група мала свої призначені місця відгороджені бар'єрами. Українці з Відня мали дуже догідне місце близько трибуни, де мав прибути Вселенський Архиєрей Папа Іван Павло II. Понад море людських голів понеслась і українська пісня нашого хору, скріплена голосниками і виповнила великий простір. Врешті приїхав автом Папа і пройшов поміж групами народів. Присутніх охопило одушевлення. Переходячи попри нашу групу Святіший Отець привітався із репрезентантами: о. ректором Мудрим, ЧСВВ, ред. Борисом Ямінським, проф. А. Гнатишиним і о. шамбеляном д-ром Остгайм-Джеровичем, який вручив Папі подарунок, а саме платівки з релігійними піснями у виконані хору св. В.М. Варвари і від СУФА альбом з двомовними німецько-українськими штемплями австрійської державної пошти. Під час очікування Папи о. ректор перевів інтерв'ю з о. шамбеляном д-ром Остгайм-Дзеровичем для Ватиканського Радіо. Після архиєрейського благословення Св. Отця, народ розійшовся.

(Продовження буде)

Палестинці визнають...

(Закінчення зі стор. 1)

Філармонії та Віденської Державної Опери. Крайський мав зустріч з президентом Джіммі Картером та промовлятиме на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй.

Крайський сказав, що Европа має ті самі проблеми, що й Америка, наприклад, проблеми енергії та інфляції, та теж зацікавлена збереженням політичної рівноваги між Сходом і Заходом. Далі він твердив, що зацікавлення Америкою правами людини є рівнож широко віддзеркалене в Европі. Колись в Европі мало звертали увагу на Південну Америку, але ситуація в Нікарагуі та в інших країнах викликає зацікавлення в Европі. Причина в тому, — твердив він, — що нова та активна ґенерація католицьких єпископів в Південній Америці має піддержку европейських католиків.

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситься належні вкладки вирівнювати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

42-ий Відділ ООЧСУ в Гемпстед, Н. Й.

запрошує на

ОСІННЮ ЗАБАВУ

Субота, 3 листопада 1979 р., год. 9-та веч.
Заля Українського Католицького Центру св. Володимира, 226 Uniondale Ave., UNIONDALE, N.Y.
Оркестра „Журавлі"

Вступ: дорослі — $6.00, у передпродажу — $5.00, студенти — $2.00. Тел.: (516) 485-0149

Частина доходу призначена на потреби місцевої школи українознавства.

ОЛЕНА ЗВИЧАЙНА та МИХАЙЛО МЛАКОВИЙ

ВОРОГ НАРОДУ

ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ

Том перший: Проти Течії. Том другий: Плянета Рабів.
939 сторінок. Ціна 15.00 дол.

Замовляти: книгарський відділ при „Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 75 центів на кошти пересилки.

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Український Конґресовий Комітет Америки
Відділ у Філядельфії, Па.

запрошує до участи в

ЛИСТОПАДОВИХ СВЯТКУВАННЯХ

у неділю, 4-го листопада 1979 року

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ за Український Нарід в Українському Католицькому Митрополичому Соборі, о год. 10-ій рано, та в Українській Православній Катедрі св. Володимира, о год. 10:30 рано.

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ в підготові й виконанні молодечих орґанізацій Пласту, СУМ-А, ОДУМ і МУН, о год. 4-ій по пол. в залях Української Катедральної Школи при Френклін і Бравн вул.

У ПРОГРАМІ АКАДЕМІЇ:

- Відкриття — Проф. д-р ПЕТРО СТЕРЧО, голова Відділу УККА
- Читання Маніфесту — пл. ЯРЕМА ГРИЦІВ.
- Апель Молоді з прапорами.
- Дівочий Хор „ЖАЙВОРОНКИ" Осередку СУМ-А з Ню Йорку, дир. Л. СТРУГАЦЬКИЙ, акомп. СОНЯ ШЕРЕҐ
- Святочне слово — о. РОМАН МІРЧУК.
- Вокальне тріо „СОЛОВЕЙКИ" при СУМ-А у Філядельфії, мист. кер. ЗОЯ МАРКОВИЧ.
- Рецитація — пл. НАТАЛКА КОВАЛИШИН.
- БАНДУРИСТИ ОДУМ, Філядельфія, мист. кер. ПЕТРО ГУРСЬКИЙ.

Академія почнеться точно в заповідженому часі, тому проситься прибути на залю без спізнення.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-ий поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 2-го листопада 1979 року, о годині 7-ій веч.

„УКРАЇНСЬКА КАНАДА ВЧОРА і СЬОГОДНІ"

ІНФОРМАЦІЙНА ДОПОВІДЬ ЕКЗЕКУТИВНОГО ДИРЕКТОРА ЦЕНТРАЛІ КУК

д-ра ЯРОСЛАВА КАЛЬБИ

Після доповіді — дискусія.

Жінки святкують

Дня 15-го вересня у Вашінґтоні відбулася цікава подія. То Жіноча Секція при Об'єднанні Українців Метрополітальної Округи пишним бенкетом, як і належить всякій поважній організації, відзначила свій Срібний Ювілей — 25-ліття свого творчого існування!

25літ, чверть століття нашого життя!... Багато води поплило за той час, багато подій відійшло в забуття, тож приємно було бодай на бенкеті, вернутися у думках назад в минуле, згадати і відтворити в пам'яті пройдений гляг, і належно оцінити зроблену працю!

Це й було метою управи Жіночої Секції і її голови. Олі Масник, які вдало організували той вечір-бенкет а сама п-і Оля вміло провела запляновану програму.

Як і водиться на всіх бенкетах, після доброго обіду і відповідних напитків до і після, — розпочалась офіційна частина, як звичайно, промовами. Першу промову на тему історії жіночого руху виголосила ред. Уляна Любович, яку разом з п-і Надією Світличною запросили наші пані на своє свято.

Основну доповідь про життя і діяльність Секції сказала наша власна, всім відома й симпатична п-і Клава Корбутяк, яка своїм приємним контральтовим голосом перенесла всіх присутніх через усі не марно пройдені роки і змусила всіх пригадати багато корисної культурно-освітної і харитативної праці Жіночої Секції за 25 років.

І треба признати, що Жіноча Секція за той час має за собою великі успіхи! Скільки відбулось тих, так званих, ширших сходин, на яких були представлені такі цікаві теми, скільки мистецьких виставок картин українських малярів, вишивок і інших мистецьких виробів, — всього не перелічити! Згадати хоч би видання тієї книжечки „Україна" — короткого довідника про Україну в англійській мові, яка швидко розійшлась в американському світі, а крім того складання щирих пожертв на інші видання, як „Енциклопедія Українознавства" і інші. Приємно також згадати таку подію, як спровадження з Ню Йорку молодечої студії Лідії Крушельницької з їх постановою „Лісової пісні", а пізніше, „Склянки води". А скільки відбулось, колись таких веселих забав, до яких було так потрібно жіночих рук і жіночого серця...

Усе це вимагало багато наполегливої і тяжкої праці, яку так жертовно склали наші дорогі пані на користь собі, своїм дітям і всій громаді. І за все це всім їм належить заслужене признання.

По доповіді були виголошені привітання від окремих організацій і найхарактернішою з них було привітання голови Об'єднання Українців Вашінґтону, в якому він мусів признати давню мудрість, яка говорить що ... „за спиною кожного мудрого чоловіка стоїть мудріша жінка!" Отож, очевидно і чоловіки з ОУВ таки мусять завдячувати своє довге і продуктивне існування таки Жіночій Секції, яка стоїть за їх плечима...

У мистецькій частині вечора п-і Надія Світлична дуже гарно деклямувала вірш Ліни Костенко, чим ще більше звеличила наше свято. А потім д-р Барановський прочитав свої власні коломийки, як кажуть, „на злобу дня", які слухачі сприйняли приємно і весело. Відтак на сцену виступив Дмитро Корбутяк і публіка з охотою приготувалась послухати ще і його дотепних коломийок, на які він, п. Корбутяк, таки мастак! Та цим разом п. Корбутяк почав „не з того тону", бо зовсім серйозно об'явив усім про виїзд з Вашінґтону до іншого місця поселення всім відомих і шанованих п-ва Барановських і від імені всієї громади прощав пару і бажав їм здоров'я і дальших успіхів у їхніх невтомній праці на новому місці!

Вкінці п-і Оля Масник проголосила останню точку програми такими словами: „Вельмишановні пані і панове, „Намисто співає". І наше „Намисто" (а то є група співучих пань під орудою п. П. Круля) не зважаючи на пізній уже час, так весело розпочала свою програму піснею-привітом „Добрий вечір вам усім". І тут публіка розбудилась, розвеселилась, піднялась на дусі та щирими оплесками дякувала нашим чарівним співачкам за гарно виконні пісні — „Жито", „Карпати", „Зачарована Десна" і останній такий бравурний „Водограй".

І на цьому, під загальні дружні оплески цілої залі, бенкет скінчився. Можливо і Жіноча Секція і ми всі ще діждемося Золотого Ювілею.

М. Дубровська

HNIZDOVSKY

WOODCUTS, 1944 - 1975

A Catalogue Raisonne by ABE M. TAHIR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autobiographical essay by JACQUES HNIZDOVSKY
Price $75.00 hard bound. Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Увага Увага!

ІВАН КЕДРИН

Життя – Події – Люди

СПОМИНИ та КОМЕНТАРІ

LIFE — EVENTS — PEOPLE
MEMOIRS and COMMENTARY

Книжка у твердій темно-блакитній полотняній обгортці із золотими літерами, роботи мистця

БОГДАНА БОЖЕМСЬКОГО

724 сторінок. Ціна 20.00 дол.

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи одного долара на кошти пересилки.

SVOBODA, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку

Отець Т. Лончина...

(Закінчення зі стор. 1)

про зруйнування стрілецьких могил в селі Добряни і в містах: Львів, Тернопіль та Івано-Франківськ. Він подав численні приклади знищення церков, особливо старинної церкви Успення Матері Божої в Тернополі (1962 р.) — церкви, яку Митрополит Андрей призначив для оо. Редемптористів в 1931 році. Деякі церкви перетворено в атеїстичні музеї в таких містах, як: Львів, Івано-Франківськ, Яремчі, Калуш, Рожнятов та в інших містах та селах.

Окремо о. Т. Лончина згадав про о. Івана Кривого, який подбав про перевидання понад 3,500 молитовників та інших релігійних книг. Про шкільну молодь, о. Лончина розповів на підставі самвидавних документів, що в часі Різдва і Великодня комсомольські активісти патролюють, щоб виловити ту шкільну молодь, яка колядує або йде з батьками до церкви. Багато нових документів появилися в справі переслідування українців католиків цього року (див. „Свобода", 1-го лютого 1979). Зокрема справа Йосифа Терелі дуже трагічна. Від 19-го року життя його постійно б'ють і тортують по таборах ув'язнення та психушках і це триває вже коло 16 років! Він є оборонцем українців католиків та сам вчився на священика. Згадано також дві монахині, що зорганізували тайний монастир у Львові, якого відкрили совєтські власті: Сестра Єврозинія (Кузьма) і Сестра Катерина (Шух).

На закінчення свого викладу о. Т. Лончина сказав, що наш Блаженніший Патріярх Йосиф доволі часто виступає в обороні переслідуваних християн, зокрема українців католиків. На Трибуналі Сахарова у Римі в 1977 році Блаженніший сказав м. ін. таке: „У моїй батьківщині Україні жертвою релігійних переслідувань впала моя Церква, якої я є головою і отцем. Де мова про мою Церкву, там я мушу бути, щоб її боронити, щоб за неї вставлятися".

Наступного вівтірка, 30-го жовтня, на Філії УКУ у Філядельфії виступить пані Раїса Мороз з доповіддю „Родини політв'язнів". Початок о год. 7:30 вечора.

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої
Сестри бл. п. ЛІДИ

замість квітів на її могилу складаємо пожертву 10.00 долярів на Патріярший Фонд.

Б. і Е. НАЗАРІ з Австралії

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУСЯ І БРАТА

бл. п.

ВАСИЛЯ ПАЩАКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в неділю, 4 листопада 1979 р., о год. 12 дня
в церкві св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.
та в церкві св. Володимира й Ольги
у Вінніпеґу, Канада.

Про молитви в цей день просять:

дружина — СОФІЯ
доньки:
ОРИСЯ ТРАЧ з чоловіком МИРОСЛАВОМ і дітьми БОЯНОМ і ДОБРІЯНОМ
НУСЯ ДЕНИСИК з чоловіком ОЛЕГОМ

Брат і Сестри з Родинами в Україні

Увага! Увага!

Ще маємо на складі кілька примірників

МИХАЙЛА ВЛОХА

ВИННИКИ, ЗВЕНИГОРОД, УНІВ ТА ДОВКІЛЬНІ СЕЛА

ІСТОРИЧНО-МЕМУАРНИЙ ЗВІРНИК

Книжка у твердій темно-жовтій полотняній обгортці із золотими буквами, роботи мистця Е. КОЗАКА.
526 сторінок із двома картами. Ціна 15.00 дол.

Замовляти в книгарському відділі при „Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи одного доляра на кошти пересилки.

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої і Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ І КУЗИНКИ

бл. п.

ЕВГЕНІЇ БОДНАР

буде відслужена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й.
в четвер, 8 листопада 1979 р., о год. 11 ранку

Про участь та молитви за спокій душі Покійної Ґені просять:

МИРОН — чоловік
ОЛЕГ — син з дружиною ХРИСТИНОЮ
ОРИСЯ КАРАТНИЦЬКА — кузинка зі сином АДРІЯНОМ

У глибокому смутку повідомляємо
Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 1-го жовтня 1979 року відійшла від нас у Вічність,
на 53-му році життя,
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

ІРИНА СОФІЯ ПРОКОП
з дому ГОЛОВАТА

ПОХОРОН відбувся у Денвер, Колорадо, 6-го жовтня 1979 року.

Горем опечалені:
муж — ОРЕСТ
дочка — ХРИСТИНА з доньми НАТАЛКОЮ і СОФІЙКОЮ
дочка — ОРИСЯ з мужем КЕНОМ і синочком МАТВІЙКОМ
син — БОРИС
дочка — ТАНЯ

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на фонд СФУЖО.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що з Волі Всевишнього відійшла у Вічність
1-го жовтня 1979 року
наша Найдорожча
ДОЧКА, СЕСТРА, ТЕТА, БРАТОВА І КУЗИНКА

бл. п.

ІРИНА СОФІЯ з ГОЛОВАТИХ ПРОКОП

Похоронена у Денвер, Колорадо.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
в п'ятницю, 9-го листопада 1979 року,
о год. 8-ій ранку
буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ
у Свято-Миколаївській церкві в Торонті.

За спокій душі Покійної просять про молитви, горем опечалені:

мама — СТЕФАНІЯ ГОЛОВАТА
брат — МИРОСЛАВ ГОЛОВАТИЙ з дружиною НАТАЛКОЮ, дочками УЛЯНОЮ і МОТРЕЮ і сином АНДРІЄМ
Родина в ЗСА, Канаді і Україні

У глибокому смутку ділюся сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що дня 29-го жовтня 1979 року, по короткій недузі, на 86-му році життя,
волею Всевишнього відійшов у Вічність
мій Найдорожчий і Незабутній ЧОЛОВІК

бл. п.

ОЛЕКСА ДЕМЧЕНКО

б. сотник Армії УНР, б. голова Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Джерзі Сиді, Н. Дж.

ПАНАХИДИ у вівторок і середу, 30-го і 31-го жовтня 1979 року, о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні W. Kohoot, 86 W. 14th Street, Bayonne, N.J.

ПОХОРОН в четвер, 1-го листопада 1979 року з того ж похоронного заведення до церкви св. Софії при 22-ій Вест вул., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Тяжким горем прибита —

дружина ЮЛІЯ

Субота, 3 листопада 1979 р., о год. 9-ій веч.
Залі Українського Народного Дому
140 Проспект Авеню, ІРВІНҐТОН, Н. Дж.

Увага! 1-ий Відділ ООЧСУ в Нюарку-Ірвінґтоні, Н. Дж. Увага!

запрошує Шановне Громадянство Нюарку-Ірвінґтону і околиці на

ПЕРШУ ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

До танцю приграватиме знана оркестра „Темпо" *під проводом* п. Іренея Коваля

Багато гарних несподіванок, смачний буфет під зарядом ВП ПАНЬ. ПРОСИМО ПРО ЧИСЛЕННУ УЧАСТЬ

КОМІТЕТ

Виставка української канадської книжки в університетській бібліотеці в Торонто

УКРАЇНСЬКА КАНАДІЯНА 1904—1979

З нагоди 75-ліття появи першої друкованої української книжки в Канаді (1904-1979) заходами Товариства Українських Бібліотекарів Канади (ТУБК) при співпраці Канадського Інституту Українських Студій (КІУС) та Бібліотеки Торонтонського університету, від 13-го жовтня до 30-го листопада ц. р. відбувається виставка української книжки — „Українська Канадіяна 1904-1979". Виставка приміщується в центральнім будинку університетської бібліотеки, в Дослідчій Бібліотеці Дж. Робартса, при вул. Ст. Джордж р. 130 (ріг вулиць Ст. Джордж і Гарборт).

Треба пригадати, що торонтська бібліотека це найбільша університетська бібліотека в Канаді при найкращому канадському університеті — університет в Торонто. На виставці показано більше чим 250 українських книжок, які появилися в Канаді за 75 років з усіх ділянок творчости канадських українців. Там теж можна побачити рідкісний примірник (з Державної Бібліотеки в Оттаві) першої української книжки друкованої в Канаді, яка появилася 1904 року. Є це 39-сторінковий українсько-англійський „Християнський Катехизм" друкований в друкарні „Канадського фармера" у Вінніпезі.

Як інформує бібліотекар українських канадських публікацій А. Григорович, голова Товариства Українських Бібліотекарів Канади українські канадські публікації щодо кількости займають третє місце по англо- і франко-мовних. Хто хоче бодай загально познайомитися з видавничими справами канадських українців за 75 років, повинен оглянути виставку „Українська Канадіяна 1904-1979".

На виставці є теж окрема габльотка, в якій розложені чотирнадцять альбомів репродукцій картин найбільшого українського канадського мистця-маляра Василя Курилика (1927-1977). Як відомо його альбоми появилися кількома накладами не тільки в Канаді і ЗСА, але їх перевидали в Англії, Гренляндії, Швеції, Норвегії, Данії, Голляндії, Фінляндії, Німеччині; а в Норвегії альбом „Зима й літо хлопця на Преріях" появився тиражем 70,000 примірників.

Одночасно з виставкою „Українська Канадіяна 1904-1979" відбувається виставка української дитячої книжки в Публічній Бібліотеці, відділ для хлопців і дівчат при вул. Ст. Джордж ч. 40.

Під час тривання виставок відбудуться два вечори. 6-го жовтня ц. р. о год. 7:30 вечора в залі Інституту св. Володимира був вечір Надії Світличної з доповіддю: „Поезія українського самвидаву за останніх 15 років"; 2-го листопада 1979 о год. 7:30 вечора в Будинку Медичного Факультету, Ст. Джордж Кампус відбудеться „Вечір української канадської поезії" при співучасти Об'єднання Українських Письменників „Слово".

С. Г.

Д-Р ОЛЕГ ГОРНИКЕВИЧ...

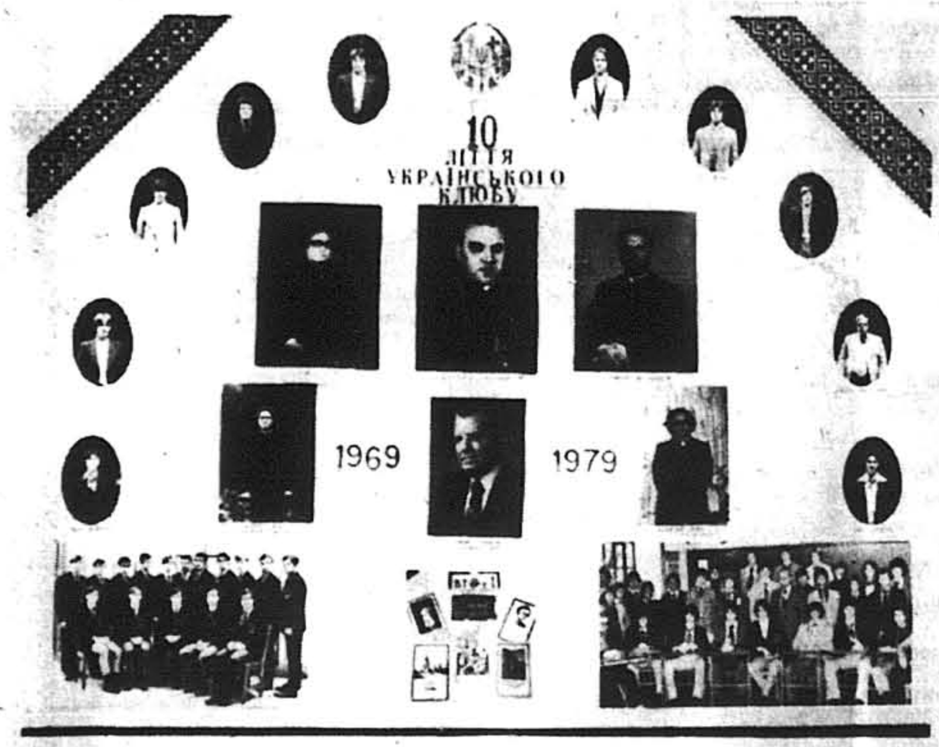
(Закінчення зі стор. 1)

п'ять лавреатів Нобля, 12-го вересня ц. р. передав нагородженим особисто в Ізраїльському парляменті (кнессеті) в Єрусалимі президент Ізраїлю Іцак Навон.

Фундація Рікарда Вольфа, народженого в Німеччині жидівського мільйонера має капітал 10 мільйонів долярів і щорічно від 1976 року признає стотисячні нагороди за досліди в ділянках агрикультури, фізики, хемії, медицини і математики. Капітал фундації має бути збільшений до 15 мільйонів, а нагороди поширені теж на ділянки мистецтва. Хоча нагородами розпоряджає уряд Ізраїлю, вони призначені для всіх дослідників без огляду на національність, расу, кольор, релігію і політичні погляди. Як і минулого року, нагорода за медицину була поділена між трьох науковців з різних ділянок медицини.

Д-р Олег Горникевич, син о. Теофіля Горникевича, почав свої досліди над ліком Л-дола у Відні і продовжував їх на психо-фармакологічнім відділі Інституту Кларка в Торонто. Після повороту до Відня він далі співпрацює з Торонтським університетом, доїжджаючи туди 4 рази в році для викладів психіятрії і фармакології. Він теж далі керує ляборaторією людського мозку Кларка. Свої досліди над хворобами мозку д-р Горникевич поширив від хвороби Паркінсона на близькі до неї ділянки — схізофренії, депресії і хвороби Гантінгтона, і має тут уже нові цікаві знахідки.

10-річчя Українського Клюбу та Клюбу різьбарства у Підготовчій школі св. Василія

У 1969 році проф. Роман Романишин заснував у середній школі св. Василія в Стемфорді, Конн., два клюби — Український Клюб для цих студентів, які мешкають в бурсі і Клюб Різьбарства для цих студентів, які щоденно навчаються у цій школі. Сьогодні, після 10 років, обидва ці Клюби ще далі є діяльні і особливі своїм характером. В Українському Клюбі вщеплюють в учнів любов і пошану до української спадщини і традиції. Щорічно тут відзначають „Український День", в програмі якого є обід, промови та конкурс, а також народні танці. Клюб Різьбарства впроваджує учнів у мистецький світ різьби і виробляє у них майстерність і вчить прецизности, що можна побачити, оглянувши їхні експонати, щорічно виставлені в приміщенні Клюбу та шкільної бібліотеки. Проф. Романишинові належиться признання за його гарну і сповнену посвяти десятьрічну працю.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Юрій Овечко — магістер науки

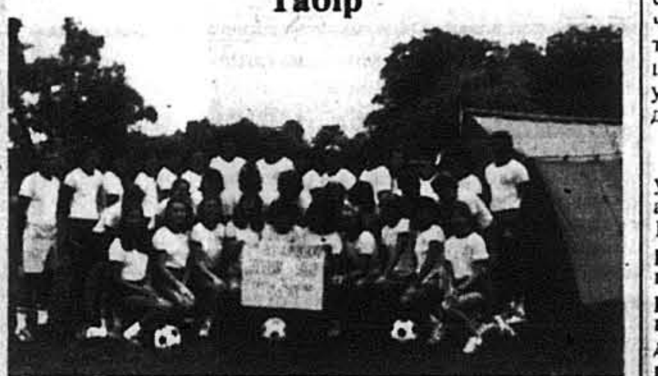
Мгр Юрій Овечко

Минулого року Юрій Овечко, син Марії й д-ра Івана Овечків, з гонором закінчив престижевий Каліфорнійський Інститут Технології (Калтек), одержавши диплом бакалавра наук, а в цьому році осягнув ступінь магістра науки в університеті Південної Каліфорнії, де продовжує свою науку з метою закінчити її докторатом. Молодий Юрко спеціялізується в ділянці електро-інженерії й матеріяльної науки. У тому ж університеті Південної Каліфорнії він робить ляборaторні досліди, спонзоровані американською Національною Фундацією. Ті досліди мають до діла з теоретичним обмеженням розкладу т. зв. модуляторів електро-оптичного просторового світла. Його професор настільки захоплений уже теперішніми результатами тих дослідів, що запропонував Юркові поділитися тими результатами з науковим світом шляхом публікації короткого резюме в професійному журналі, а пізніше зробити й доповідь на ту тему.

Між іншим, Юрко народився у Бразилії, прибув з батьками до Америки у віці 3-ох років, володіє також українською й німецькою мовами. Сподіємося, що цей 23-річний українець здобуде ще не один осяг на його шляху науково-дослідницької діяльности.

Н. Н.

У Лондоні, Канада, відбувся перший Всеодумівський Спортовий Табір

Учасники І-го Всеодумівського Спортового Табору, 1979 рік, Оселя „Україна", Лондон, Онтаріо. Перший (зліва): комендант табору Віктор Педенко, СВП.

Літо 1979-го року відзначилося у житті ОДУМ-у спеціяльною подією. Від 19-го до 26-го серпня на одумівській оселі „Україна" Лондон, Онтаріо, відбувся перший Всеодумівський Спортовий Табір. Це був вислід наполегливої праці Таборової Комісії та членів ЦКОДУМ-у. Комендантом цього табору був професіонал із ділянки фізичного виховання Віктор Педенко СВП голова ЦК ОДУМ-у, і тому програма цього табору провадилася на високому професійному рівні.

Табір, який складався з 34-ох учасників (18 дівчат і 16 хлопців) був поділений на чотири гуртки. Кожний з них мав свою назву: два дівочі „Тенесівки" і „Носочки" і два хлоп'ячі — київське Динамо і Футболісти. Крім команданта В. Педенка СВП до Команди входили: Віра Харченко СВУ — писар, Олена Багнівська СВП — бунчужна, Віктор Ліщина СВУ, Сузанна Якута СВУ — медсестра і О. Харченко СВП — обозний.

Програма табору проходила під наглядом Коменданта, який контролював і координував працю інструкторів із різних ділянок спорту. Кожний інструктор мав відповідний попередній вишкіл у своїй ділянці спорту: Іван Близнюк СВУ і Богдан Лисий ВЮО — копаний м'яч, Володимир Співак ВКЮО — теніс, Юрій Павлюк ВЮО — плавання і водні гри, Тарас Ліщина ВЮО і Антон Лисик ВЮО — відбиванка, Юрій Швець ВЮО — кошиківка. Вислід кожного табору вишкільного характеру рішучо залежить від того як складена програма цілого табору, а також кожного дня зокрема. На цьому таборі програма була впорядкована так, що кожний учасник мав можливість мати інструкції з кожної із вищезгаданих спортових дисциплін. Кожний учасник мав одну годину і 15 хвилин щоденно з кожної ділянки спорту. Вечорами відбувалися спортові змагання, що їх зорганізували інструктори. Під час таборування висвітлено декілька фільмів і дві гутірки: „Спортсменство" і „Успіх українських змагунів у світових і олімпійських змаганнях".

У загальному Команда стверджує що цей перший Всеодумівський Спортовий Табір був дуже успішним, і що учасники багато скористали з нього, як у спортовому так і організаційному відтинках. Успіх цього табору став яскравим початком одумівських спортових таборів. Такі табори провід ОДУМ-у плянує відбувати в майбутньому щороку протягом одумівських літніх таборів.

Команда цього табору мусить підкреслити, що Дирекція Оселі „Україна", а також жінки і чоловіки брали участь в підготові й переведенні табору. Надіємося, що наша „Україна" стане центром гартування фізичної справности в юнаків, а в цьому і духового розвитку.

О. Ш.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Чоловіча відбиванкова дружина „Ч. Січі" першуном турніру „Ґарден-Емпаєр"

Дня 21-го жовтня ц. р., у залях Ню Джерзького Інституту Технології в Нюарку, відбувся перший в цьому сезоні так зв. „Ґарден-Емпаєр Френдшип" турнір, в якому взяло участь 10 дружин із Нюджерзького і Нюйоркського стейтів.

Змагання проходили в двох рівнорядних групах, системою 2 сети по 15 точок, після чого по дві дружини: 1-ше і 2-ге місця змагалися в півфіналі і остаточно переможці у фіналі. „Ч. Січ" перемогла:

Саммит 15:5 15:2
Медісон 15:4 15:12
Ворен 15:5 15:10

ремісувала з Н. Дж. І. Т. — 15:5, 14:16 і впевнено зайняла перше місце в групі. В півфіналі „Січовики" розгромили відому на сході ЗСА дружину „Вест Сайд—Н. Й. — 15:1, 15:5. У фіналі перемогла клюб „Білорусія" — 17:15, 15:11, і таким чином здобула перше місце турніру. Крім „Ч. Січі" в цьому турнірі виступала українська відбиванкова дружина з Пассейку.

З приємністю відмічуємо українську присутність на американських турнірах. Це чудове поле для поширювання доброго українського імени між кращою сферою американської, переважно-інтелектуальної і студентської молоді. Крім цього в таких спортових виступах наша молодь зміцнює свою українську ідентичність. Про інші, з активности в спорті — користі — не доводиться й говорити. Треба тільки заохочувати і усіми можливими засобами сприяти таким нашим дружинам та допомагати щоб і в інших містах ЗСА і Канади вони включалися до Відбиванкових Федерацій і під своїми назвами брали участь в Американських турнірах. Так роблять: жиди, німці, литовці, естонці, гаїтійці, чому не можуть наші дружини?

Треба особливо привітати появу сильної дружини „Ч. Січі", яка як бачимо в минулому сезоні здобула Український чемпіонат Америки й Канади (УСЦАК) і вже в новому сезоні започаткувала першенством в згаданому турнірі. Приємно, що провідником, тренером і чоловим змагуном тієї дружини є вихованець „Ч. Січі" — Нестор Паславський, який вже вдруге в своїй кар'єрі, минулого літа, був тренований і виступав в збірній Америки. В останніх кількох роках він був чоловим змагуном дружини університету Ратґерс, яка в складі багатьох інших вихованців „Ч. Січі" вибилася до першої трійки між університетськими відбиванковими клюбами Америки. Допомагають Несторові постійно комішенер „Ґарден-Емпаєр" району — д-р Тарас Гунчак і організаційний референт „Ч. Січі" — О. Твардовський.

У складі тієї, під сучасну пору, найкращої української відбиванкової дружини у вільному світі виступають: Д. Емич (теж репрезентант ЗСА), А. Голинський, П. Мельник, П. Гунчак, М. Паславський, Р. Колінський, М. Лящук, Я. Ваньо. До дружини будуть включені ще кілька якісних відбиванкарів.

УСВТ „Ч. Січ" — Ошен Кавнті — 1:4
УСВТ „Ч. Січ" — С. К. „Еспана" — 4:2

У двох чергових змаганнях за першенство „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліґи Ню Джерзі, що відбулися в днях 14-го і 21-го жовтня ц. р., „Ч. Січ" здобула дві точки. В змаганнях на виїзді на побережжі Атлантійського океану в Ошен Кавнті „Ч. Січ" в значно ослабленому складі зазнала поразки — 1:4. Почесного ґоля для „Ч. Січі" здобув П. Ілич. Одначе цей змагун, як і його брат, брати Паливоди, Фйорило і воротар Брийді несподівано перейшли до сусіднього клюбу „Інтер-Сербія", який був завмер, але „воскрес" коштом згаданих змагунів. Конфлікт виник внаслідок політики Управи Т-ва, що принципово вірить у свої власні сили, своїх вихованців і послідовно включає їх до дружини. Провідник-управитель Михайло Паливода і його брати Іван і Петро, які мали виконувати обов'язки тренерів, будували сильну дружину на базі готових заавансованих футболістів без уваги на їхнє походження.

У наступних змаганнях у себе вдома на площі Фарчес Ґров „Ч. Січ" під проводом нового тренера і управителя Юрія Саварина, кол. чолового змагуна „Ч. Січі" наша дружина здобула заслужену перемогу з сильним клюбом „Еспана" вислідом 4:2. Згідно з принципом Управи Т-ва новий провідник включив 4-ох „нових" змагунів, двох молодих вихованців (Колеса і Макитира) і двох ветеранів „Ч. Січі" (Леоніва і Денисюка). Дебют тієї чвірки випав задовільно, Леонів відзначив свій поворот здобутим ґолем. Дальших 2 ґолі стрілив Володимир Ткач і одного Володимир Несторено. Склад „Ч.Січі": О.Фурман, П.Фурман, Ю.Бакун, Д. Бакун, Охрименко, Миргород, Колес, Ткач, Микитир, Леонів, Даніґин, Денисюк, Лизько, Несторенко. Провідник і тренер Юрій Саварин, помічник Іван Калинович.

(от)

Пам'яті Євстахії Мацілинської

У другу річницю смерти, бл. п. Євстахії Мацілинської, 18-го серпня ц. р., родина і приятелі, зійшлися до церкви, на Службу Божу, яку відправлено за спокій її душі. А опісля родина, запросила всіх присутніх на сніданок. У привітному гостинному домі п-ва Мацілинських, присутні із парохом провели в дружній атмосфері час.

Та не тільки родина та приятелі клонять голови в її світлу світлу пам'ять. Але і ми, ціла громада відчуваємо велику втрату, бо ще ніхто не виповнив по ній прогалин в громадському житті. Вона довго житиме в нашій пам'яті, бож залишила гарні спомини по собі.

Коли, по приїзді до ЗСА, гуртувалася наша громада Мацілинська зразу, забралася до громадської праці, як до жнив. З кількома ідейними людьми вона заснувала Пласт, де вона стала кошовою. І багато праці вона вклала, щоб з тих дітей вийшли добрі українці. Завдяки ній наші пластуни, здобули друге місце з мистецтва на З'їзді Канади і Америки.

Було і нам батькам приємно побувати на пластових програмах, як: Свято Весни, ватри, яку вони відбували з піснями та жартами. На програмі запалення ялинки, що її пластуни вбирали ручно робленими прикрасами, які навчила їх робити св. п. Є. Мацілинська та засісти за прибраний святочний стіл, з вишиваною скатертю та калачем. Це не тільки дітям давало добрий приклад, але і нам молодим батькам.

Св. п. Є. Мацілинська була також учителькою української суботньої школи, де і тут віддавала вона своє знання і час, а також і допомагала матеріяльно. Вчила якнайбільше віршів, і при цьому першунам уфундовувала нагороду, як, наприклад, гарну книжку.

Вона теж улаштовувала гагілки під церквою, День Матері, українські національні свята, а тому що цікавилася талановитими дітьми, то давала їм змогу виступати перед публікою з музикою, чи мистецьким словом.

Вона належала до Союзу Українок Америки, де також була примірною членкою. Дбала вона і про правильні полтавські, гуцульські чи інші народні одяги, як мали б вони виглядати, і як їх треба було б пошити. Ці добрі інструкції вона подала для журналу „Наше Життя", та їздила з викладами на цю тему по багатьох осередках на запрошення Союзянок. Належала до Апостольства Молитви, і була його головою від початку заснування аж до своєї смерти. Св. п. Євстахія Мацілинська багато приєднала членів і з тут роджених, і здобула собі багато приятелів між ними. Вона була промотором громадського життя. Кожного місяця виголошувала гарні реферати та познайомила багатьох з життям Митрополита Андрея Шептицького. Влаштовувала Свячене та Просфору з відповідними програмами, багато вишивала до церкви та з нагоди різних свят — Великодніх чи Різдвяних прибирала церкву з великим артистичним смаком, що й надавало ще більшого святочного настрою. Займалася збіркою на Патріярший Фонд і на церкву в Люрді. Вона була і членом 233-го Відділу УНСоюзу.

Св. п. Євстахія Мацілинська, з дому Гопка, народилася у Львові і там закінчила учительський семінар Сестер Василіянок.

Цих кілька слів наче синеньких незабудьок хай прикрасять її могилу; вони від матері, тих дітей, які також приходили до Пласту і до школи, щоб навчатись і рости, черпати силу в українській традиції.

Марія Гаркач